

GEBORGEN

Fotograaf Dirk Lambrechts vat een ziel onder een WOII-deken

PORTRET

BENT VAN LOOY

BENT VAN LOOY (41) IS MUZIKANT, ZANGER EN COMPNIST. DE FRONTMAN VAN DAS POP PRESENTEERDE AFGELOPEN JAAR, SAMEN MET SOFIE LEMAIRE, OP CANVAS HET CULTUURPROGRAMMA 'CULTURE CLUB'. OP DIT MOMENT SCHILDEERT HIJ, IN L.A. NAM HIJ ZIJN, IN HET NAJAAR TE VERSCHIJNEN, DERDE SOLOPLAAT OP.

tekst MARGOT VANDERSTRAETEN

“Ik ben net terug uit Los Angeles, waar ik een maand aan een nieuw album heb gewerkt. Dat ik in het buitenland ga opnemen, is niet toevallig. Het is raar en tegenstrijdig, maar als kunstenaar verlang je de hele tijd naar erkenning en ook wel naar roem. Zodra je die hebt, verlang je toch weer innig naar die schone lei.

“In het buitenland loop ik op een andere, meer open manier op straat. Ik voel me er vrijer. Omdat ik er niets beteken. Omdat men me niet kent en dus ook geen verwachtingen heeft. Anonimiteit kan gezond zijn. Niet dat ik hier in Vlaanderen dat vrijheidsgevoel niet zou bereiken. Het zou alleen langer duren voor ik op die diepere, breekbaarder lagen van mezelf stuit.

“Toen ik zo'n 20 jaar was, meende ik te weten hoe het moest. Ik had jarenlang gepland hoe ik wilde overkomen, met welk imago ik zou uitpakken. Dat is vast een van de voordelen van ouder worden: je ervaart dat pose een vervaldatum heeft.

“Ja, je kunt als muzikant zeker een rol spelen op het podium, en dat nog goed doen ook. Maar op een dag doorprijkt het publiek je mythe. Of, zoals bij mij, op een dag dringt het tot je door dat je, juist door zo naarstig een imago op te houden, aan de essentie voorbijgaat.

“Kwetsbaarheid is zo'n essentie. Jezelf bloot durven te geven. De beste en boeiendste optredens zijn die waarin ik mijn harnas backstage heb afgelegd en daar sta zoals ik ben, als wie ik ben. Want waarom doe ik wat ik doe? Omdat ik mijn verhaal wil delen, mezelf wil geven. Muziek maken is een sociaal gebeuren.

“Mijn optredens zijn intieme shows. Fysiek kunnen ze me uitputten, maar geestelijk krijg ik er veel voor terug. Als ik na een optreden naar huis rijd, voel ik me opgeladen. Ik heb extra energie opgedaan.

“De laatste jaren rijd ik ook écht naar huis, naar een eigen thuis. Dat was vroeger anders. Ik heb, tot niet eens zo lang geleden, periodes gekend waarin ik altijd maar ergens ging logeren. Ik had niet één specifieke thuis, zoals nu. Maar nergens en overal wonen, is vermoeiend. Een sleutel hebben, biedt mij een enorm gevoel van bescherming.”

grooming ELKE BINNEMANS VOOR SISLEY PARIS